

cahit koytak

ölüme çare

ya da

şen maneviyat

*Benden üç yıl sonra dünyaya gelen ikizim,
dert ortağım, zevk ortağım,
yol arkadaşım,
canım sevgili kardeşim, Mehmet'ime...*

*“Tanrısız olmak, fili yutmak isteyen
yılan olmak gibi görünüyor bana.”*

ANNE SEXTON

*“İnanmak, kendi içindeki y o k e d i l m e z i
özgürlüğe kavuşturmadır,
daha doğrusu, k e n d i n i özgür kılmak,
daha doğrusu, y o k e d i l m e z olmak,
daha doğrusu, o l m a k'tır.”*

FRANZ KAFKA

*“Ben derim ki, tek başına ölüm,
öldüremez insan ruhunu;
İnsanı öldürürse, ölümden çok,
ölüm endişesi öldürür.”*

HARRANLI MÜNECCİM'

PROLOG

I

*her hüneri, marifeti kuşansan,
dağları aşıp, çölleri geçip,
dünyayı dolasan beline,
sonra, ipekti, amberdi,
kervanları yıkıp önüne
nefsine bıraksan sözü,
o, sana şunu söyleyecektir:*

*“bütün dağların taşların altın,
suların şarap ve kevser,
hemcinslerinin de sana
havarilerinmiş gibi ‘hörmetli,
riayetli, ülfetli’ olduğuna
inanmaya hazırım, fakat...
ya ölüm? ya ölüm?”*

9 Ekim 2012

II

*akıl ermez, ipince ve karmaşık
tasarımlarını dizip tezgahın üstüne,
hazırlık yaptı, Yüce Tanrı;
ilk kez açacaktı kapısını, insanoğluna,
gökteki oyuncakçı dükkanının.*

*biliyordu, nasıl abur cubur bilgilerle,
gösterişli kavramlar, ışıltılı diskurlarla
tıka basa dolu bir sırt çantası
ve karman çorman haritalarla yola çıktığını
yerdeki ihtiyar k a l f a 'sının.*

*saf ve acemi bir çırağın ilk günkü korkusuyla
dönmesini isterdi, oysa.*

*yine biliyordu, Yüce Tanrı,
yol boyunca, ne kadar azgın
ve kemirici tutkularla, düşlerle
boğuşup durduğunu, kulunun;*

*ve ne kadar kolay kandiğını, bilginin
ve sanatın ö l ü m e ç a r e vaatlerine.*

*kavuşma anı yaklaşınca,
konuğunu yolda karşılamak
ve bundan sonrasını, yolun,
bir yol arkadaşı gibi birlikte yürümek,
dost bakışlar, sıcak sözlerle dokunup yüreğine,
arındırmak, hafifletmek istedi onu...
bunun için de, karmaşık bilgileri
evde bıraktı 'Yüce Sanatçı',
hilkatin ilmihal kitabında...*

*yalnızca saflığı aldı yanına,
yaratırken kullandığı saflığı,
bir çiçekte, bir bulutta, bir tırtılda
değişmeden devam eden saflığı,
dağın, derenin, ormanın ve çöllerin saflığıni:*

*doğanın şen saflığıni, sanatın şen, sarhoş,
rüyalarda tasarlanmışçasına amaçsız, ağırlıksız
ve rüyalardan alınmışçasına esin verici,
yaratıcı saflığıni aldı yanına,*

*kendi akıl almaz, sınır konmaz
kusursuz saflığıni:*

*varlığı ve zamanı kuşatan saflığı,
hayatı ve ölümü,
bilgiyi, sezgiyi, şiiri,
umudu, korkuyu, hiçliği
ve beyhudeliği kuşatan saflığı,*

*kendi büyük ve aşkın saflığını,
şen saflığını,
ölüme merhem saflığını...*

20 Mart 2009

III

*sevdiklerimizi görmek isteriz,
görmek, dokunmak, kucaklamak,
öpmek ve koklamak isteriz;*

*sevdiğimiz sen olunca, Allah 'ım,
gözlerimiz, ellerimiz, kollarımız
ve dudaklarımızla yapamıyoruz bunu;*

*güzel sözlerin gözleri, dudakları
ve güzel hallerin elleri, kollarıyla
bunu yapmamıza izin ver bari!*

*bak, ceylanlar su içmeye gelmişler;
su da senin, Allah 'ım,
susayanlar da!*

*bunlar da benim dudaklarım,
şerha şerha şiir...
uzatıyorum çağlayana onları!*

*senin merhametine, susuzların Tanrısı,
senin bağlarına, bahçelerine,
yoksulların ve şairlerin Tanrısı!*

26 Temmuz 2008

KALEMLE KUYU KAZMAK

SOL ELLE YAZILANLAR

*tabiatüstünün kendisi
hayatlarımızın ortasından geçiyor olabilir,
okyanusun derinlerinden geçen
ve iklim yaratan sıcak nehirler gibi...*

*ama onun hakkında konuşmak isteyen kişi,
bir tanrı gölgesi, bir kral-rahip gibi değil,
hayatlarımızın kıyısından geçen,
ikindilerimizin, akşamlarımızın
kıyısından geçen,*

*geçerken de yolun kenarında
soluk almak için biraz oturan
ve bize yoldan, yolun hikâyesinden
neşideler söyleyen
yoksul ve gezgin bir ozan gibi konuşsun,
konuşacaksa.*

28 Aralık 2010

GÜM GÜM GÜM!

o kadar çok yazı yazdık,
o kadar çok kuyu kazdık
ve kazarken de o kadar çok
şişe açtık, testi kırdık ki,

şişe kırıklarıyla,
testi kırıklarıyla
boyu arşılâlaya varan
bir dağ yükselttik.

bir adam boyu daha
yükseliverince dağımız,
bizim de biraz daha
iyi olunca kafamız, gönlümüz,

uzanıp, güm güm güm güm
göğün kapısını çalacağız,
yumruklarımızla,
yüreklerimizle

belki kırıncaya kadar kilidi
ve ağlatıncaya kadar
sevinçten hüngür hüngür
içerde, bizi bekleyenleri!

26 Temmuz 2009

KAZI

İçini kazmazsan, oymazsan içini
Bir *iç*'in olmaz, a ruhum;
Bir *iç*'in olmazsa,
Bir *kendin* olmaz;

Kulağı kapıda
Bir *kendin* yoksa içerde,
Kapını çalacak
Bir tanrın da olmaz.

Bir tanrın yoksa,
İçinde başlayıp sonsuza giden
Bir yolun da olmaz,
Yol arkadaşın da.

Bir yolun yoksa, sonsuza giden,
Bir öykün de olmaz,
Ülkün de olmaz,
Türkün de olmaz.

3 Mart 2012

KUYU

Erkut Sezgin'e

ah kuyu, ah kuyu, niye susuyorsun?
niye sustu çenk sesi yüreğinde?
suyun mu azaldı,
yoksa kurudu mu?

ah kuyu, boynuna çan ister misin,
kaybolmasınlar diye çölde,
sarhoş develerin, yalnız develerin
boyunlarına takılan cinsten?

ah kuyu, ah kuyu, çobanın kepeneği,
çıkını, değneği burada,
ya çoban? çoban nerede?

sürüstünü mü, köpeğini mi,
aklını, fikrini, kaybolan yıllarını mı
aramaya inmiş
ve sonra unutup gitmiş hepsini,
her şeyi, herkesi
ve kendini, senin dibinde?

ah kuyu, benimle konuş,
iki kelime olsun konuş benimle,
iki kelime, bir avuç acı su
ve bir yudum ebediyet!
bir avuç acı su ve dipsiz esrime,
dipsiz uykusuzluk;
içine ay düşmüş,
yıldızlar, felekler, gezginler
ve kum ve çakıl ve yosun.

ah kuyu, biliyorsan söyle,
ne zaman erişecek kulağımıza,
aklımızı başımızdan alıp
senin dibine indiren uğultusu
koynundaki çağlayanların?
söyle, ne zaman gelelim su çekmeye;
su bulamasak da dibinde,
bir yusuf arayıp bulmaya orada
bu uzun yol hikayemize.

söyle, ne zaman kova kova
suyunu çekeceğiz?
türkölere, blueslara
katacağız onu?
bülbüller, sakalar
çıkarcacağız tüylerinden,
bölük bölük turna
uçuracağız geleceğe,
humalar, ankalar, yaban kazları?

ah kuyu, elini kulađına koyup
gerçeđi haykırmak istemez misin,
aklın damında yükselen
bir köy minaresi gibi
hem cüret, hem cezbeyle?

ah kuyu, içimdeki kuyu,
kühümdeki kuyu,
ya bir gerdel su ya bir gerdel kum
ya da bir gerdel şiir çekmeye
eđildiđim her seferinde
dibindeki yusuflardan birinde
bulup kendimi,
ötekinde yitirdiđim kuyu!

içinde kum gibi, karınca gibi
kaynaşan yusuflarınla
bir dere olamaz mısın, peki,
sevda türküleriyle
yakacak gönül arayan
küçük bir dere, sarhoş bir dere?

kalkıp kervancılarn peşinden
Mısır'a giden
ve yollarda oyalanan, oyalanan,
yıkık köprülerin altında,
yıkık gönüllerde,
sabahlara kadar açık meyhanelerde...

günü gelince de, kimseye
kapı sormadan, baca sormadan
sevgilinin bahçesine süzülen
şu kalender dereciklerden biri
olamaz mısın, peki?

yahut delidolu bir ırmak,
heyheyleleriyle dağa yokuşa,
göğe yokuşa tırmanıveren?

kim istemez ki bunu ama,
düşünsene, kim istemez ki,
bahar selleriyle coşup
şiiirin yüreğinden
cehennemin karnına boşalan
bir ırmak olmak!

bir ırmak, delidolu ve sarhoş
ve şen ve şakrak...

2 Mart 2002